

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ฉบับที่ 4)

พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ฉบับที่ 4) พุทธ
ศักราช 2485"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในมาตรา 4
และมาตรา 5 ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม พุทธศักราช 2484
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราช
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน [พุทธศักราช
2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 18 การคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น

สำหรับบำเหน็จให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวน
ปีเวลาราชการ ส่วนบำเหน็จตามมาตรา 14 นั้น ให้คำนวณ
โดยอนุโลมแต่คูณด้วยเวลาราชการสิบห้าปี

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

สำหรับบ้านานให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคุณเป็นปีแบ่ง
เป็นหกสิบส่วน แล้วคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ แต่
สำหรับข้าราชการตำรวจให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคุณเป็น
ปีแบ่งเป็นห้าสิบห้าส่วนแล้วคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

เมื่อคำนวณบำเหน็จบ้านานให้ไปล่วงพ้นสองปีแล้ว ให้
ถือว่าการคำนวณบำเหน็จบ้านานนั้นเป็นอันเด็ดขาด "

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 27 แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธ
ศักราช 2482 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าไม่มีบุคคลทั้งสามจำพวกที่กล่าวแล้ว ก็ให้บุคคลซึ่ง
มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้ช่วยในอุปการะของผู้ตาย หรือมี
อุปการะแก่ผู้ตาย ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควร
เป็นผู้รับบ้านานพิเศษตามส่วนที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำหนด
เว้นแต่ผู้ตายจะได้ระบุชื่อและกำหนดส่วนเป็นหนังสือไว้ต่อผู้
บังคับบัญชาแล้ว ในกรณีเช่นนี้ก็ให้เป็นไปตามเจตนาของ
ผู้ตาย"

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในวรรคห้าของมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช 2482 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกนั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ให้อนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับหยู่เพียงสิบปี”

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาสถาปัตยกรรมพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี